

Rechten in Utrecht - TeRecht in UtRecht

Na drie jaar leven en studeren in Utrecht en verslingerd te zijn geraakt aan Dom, Oude Gracht, Neude en zelfs het Hoogt en Janskerkhof, kan ik het me nauwelijks meer voorstellen, maar mijn keuze om in Utrecht te gaan studeren was een negatieve, ofwel, winnaar van een afvalrace. Ik had 18 jaar in Rotterdam gewoond en wilde iets nieuws, dus Rotterdam viel af. Groningen en Maastricht vond ik te afgelegen, Tilburg geen studentenstad en Nijmegen had 'het' ook niet echt. De enige Open Dag die ik had bezocht was in Leiden, maar dat was toen zo'n chaos dat ik erop gokte dat het in Amsterdam of Utrecht beter zou zijn. Van het VU Gebouw alleen al werd ik depressief en ik stond reeds ingeschreven voor de concurrent in de aantrekkelijke hoofdstad, toen ik van student en docent aldaar hoorde dat de kwaliteit er zienderogen achteruitging, waarop ik besloot naar Utrecht te gaan. Een student moet toch kritisch zijn?

De keuze voor rechten was daarentegen een positieve! In tegenstelling tot vele mede-rechtenstudenten, was het voor mij niet 'dan maar rechten', want ook al had ik exacte vakken in mijn pakket, al jaren stond de keuze voor rechten vast. Misschien is het genetisch bepaald, maar wellicht ook wel een excuus, uitstel van executie: nog niet te veel mogelijkheden voor de toekomst uitsluiten, met rechten kun je nog bijna alles! De doorslaggevende reden voor de keuze voor rechten was de inhoud van de studie: bezig zijn met en werken voor 'rechtvaardigheid', op wat voor een manier dan ook.

Nu, drie jaar later, ben ik dankbaar voor allebei de keuzes. Als ik weer mocht kiezen zou het wederom rechten zijn en zeker in Utrecht: nu weet ik dat ik met name voor mijn passies, mensenrechten en internationaal recht in Utrecht aan het goede adres ben! Bovendien is nergens zo'n actieve faculteitsvereniging! En dan de stad op zich: een Utrechter hoef ik niet uit te leggen hoe heerlijk het is om op een zonnige dag langs de grachten te fietsen, slingerend tussen de vele dralende mensen door, uitkijkend over terrassen, waar je een paar uur later zelf zit. Het is voor mij klein Amsterdam: het heeft alles, zonder een dorpse knusheid

te verliezen (zeker als je uit Rotterdam komt ervaar je dat!). Maar als Utrecht alleen een gezellige en levendige stad was zou ik het er niet uithouden: Utrecht is daarnaast het centrum van Nederland. Tot jaloezie van vriendinnen in Groningen kan ik de ene middag even bij een vriendin in Leiden lunchen, de volgende avond naar een voorstelling in Amsterdam en voor een vergadering in een middagje op en neer naar Arnhem. Utrecht geeft vrijheid.

Rechten en Utrecht horen bij elkaar, lijken op elkaar. Niet alleen als woorden, maar ze hebben de 'centrumfunctie' en vrijheid gemeenschappelijk.

Utrecht in het midden van het land, rechten als spil van de samenleving. Pas al rechten studerende ontdekte ik dat er nauwelijks nieuws bestaat waarin recht geen rol speelt. Het nieuws maakt rechten leuker, omdat de studie actueel wordt. De voorpagina van vandaag: Heeft Ferdi E. recht op zeven ton? Zijn de Albanese Macedoniërs terroristen of een volk dat recht heeft op zelfbeschikking? In welke mate is Melkert verantwoordelijk voor de aanwending van de ESF-gelden? Staat Milosevic terecht voor een 'schijntribunaal'? Moeten gevangenen geprivatiseerd worden? Maar andersom maakt de studie de actualiteit leuker: je leert waarom zaken geregeld zijn zoals ze zijn, maar vooral ook, wat eraan mankeert. Tijdens het studeren heb ik die actualiteit wel nodig, anders dreigt de rechtenstudie haar reputatie waar te maken: droge wetten bestuderen. Meer dan over wetten en jurisprudentie leer ik als student dat de studie niet uitdagend moet zijn, maar dat je zelf de studie moet uitdagen. Motiveren doen derden niet; je moet zelf op zoek gaan naar motivatie.

Dit heeft alles te maken met het tweede gemeenschappelijke element van Utrecht en rechten: vrijheid.

Rechten gaat over vrijheid: hoe bescherm je vrijheid, hoe vul je vrijheid in, hoe weg je het af tegen solidariteit, gelijkheid en vrijheden van anderen. Maar rechten geeft ook vrijheid: vrijheid om te keizen uit vele richtingen, vrijheid om je interesses te ontwikkelen en vrijheid om naast die enkele uurtjes (niet verplichte) les te doen wat je maar wilt. Echter, vrijheid geeft verantwoordelijkheden. Gebruik die vrijheid goed, Sarah! Met in mijn achterhoofd de zinspreuk van vele afgestudeerden: 'de studententijd is de mooiste tijd van je leven', probeer ik dat ook voor mezelf waar te maken. En ja, ik moet er niet aan denken dat die is afgelopen! Wel heb ik ontdekt dat de studententijd niet bestaat. Toen ik in Utrecht aankwam verwonderde ik me de eerste weken. Is dit nu student zijn? Maar ik realiseer me nu dat deze periode zo waardevol is omdat er vrijheid is om je eigen weg te gaan. Zodra je jezelf probeert te wringen in de rol van prototype

student, voor zover dat al bestaat, geef je daarmee die waardevolle vrijheid, het karakteristieke element van studententijd, op.

De studententijd bestaat niet, alleen maar jouw studententijd. Mijn studententijd betekent vrijheid om te doen wat ik ontzettend graag wil doen. Doen wat mijn hart me ingeeft! Zin in toneelspelen bij Parnassos? Meedoen aan UNISCA? Een student assistentschap? Vrijwilligerswerk doen voor mensen met een verstandelijke handicap? Een (studie?)reis met een groep studenten naar Istanbul organiseren? Allerlei soorten mensen ontmoeten? Op jaarclubweekend? Nachtkanoën met huisgenoten? Twee maanden reizen in de zomer? Internationale kampen leiden? Helpen op een vredesconferentie? Niemand houdt je tegen! En als je het echt wilt, lijkt alles te kunnen. Zo droomde ik sinds de middelbare school van een stage bij de Verenigde Naties, een organisatie die me fascineerde. Tot mijn eigen verbazing zat ik in mijn derde studiejaar in New York, preciezer gezegd, voor een groot deel van de tijd mocht ik mee naar de Veiligheidsraad! Al was het even wennen na drie maanden in die enerverende 24 uren stad om weer in Utrecht in de collegebanken te zitten, het was ook heerlijk om weer terug te zijn: met vertrouwde vrienden om je heen, nog harder aan de slag dan voor de stage. Die drie maanden New York hadden getoond dat er nog zo ontzettend veel te studeren is, maar ook stages te lopen en mensen te ontmoeten zijn! Ik moet zo lang mogelijk van die luxe vrijheid genieten en gebruik maken van elke seconde om meer dromen waar te maken. In het vierde studentenjaar lijkt er weer één in vervulling te gaan: studeren in Zuid-Afrika. Door een lezing van en ontmoeting met aartsbisschop Desmond Tutu ben ik op het pad gekomen van de kwestie vrede na oorlogssituaties. Wat is het beste? Een (internationaal) tribunaal, amnestie, een waarheids- en verzoeningscommissie? Ik ben sterk geboeid door de moeizame, doch vreedzame transitie van apartheid naar democratie in Zuid-Afrika. En de universiteit blijkt uitwisselingsprogramma's met Kaapstad te hebben, dus kan ik in plaats van over Zuid-Afrika te lezen en spreken, er leven en studeren! Helemaal leuk is dat ik dit niet alleen ervaar, maar met Utrechtse vrienden kan delen, die, net als in New York, weer langskomen?

Misschien is rechten inderdaad wel een excuus: niet alleen uitstel van executie om keuzes voor de toekomst te maken, maar om alles te doen wat je hart je ingeeft. Je kunt alles wat je leuk vindt een juridisch tintje geven en Utrecht is een perfecte uitvalsbasis. Rechten in Utrecht? Terecht!